

الگوی روابط باورهای معرفت شناختی و خودکارآمدی تدریس

نفیسه جوادی تبار

کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی دانشگاه پیام نور، واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

javaditabar@gmail.com

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی الگوی روابط باورهای معرفت شناختی و خودکارآمدی تدریس معلمان مقطع ابتدایی انجام گرفته است. بدین منظور طبق جدول مورگان نمونه‌ای به حجم ۳۰۰ نفر (۲۴۰ زن و ۶۰ مرد) از معلمان مقطع ابتدایی شهرستان کرمانشاه با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه خودکارآمدی تدریس تیشانن موران و وولفولک هوی (۲۰۰۱) و پرسشنامه باورهای معرفت‌شناسی شومر (۱۹۹۰) استفاده شده است؛ همچنین به منظور بررسی فرض‌های پژوهش از شاخص‌های آمار توصیفی شامل میانگین و انحراف معیار و همچنین از آزمون‌های آمار استنباطی، ضریب همبستگی، تحلیل رگرسیون، آزمون t مستقل و تحلیل واریانس یک راه استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد که بین خودکارآمدی تدریس و باورهای معرفت‌شناسی ($F=17/754$) و ($P=0/001, P\leq 0/01$)؛ روابط معنادار و مثبت وجود دارد. همچنین بین خودکارآمدی تدریس و باورهای معرفت‌شناسی معلمان به تفکیک جنسیت تفاوت معنادار وجود دارد؛ به‌علاوه در این دو متغیر برحسب پایه‌ای که معلمان در آن تدریس می‌کنند هیچ تفاوت معناداری مشاهده نشده است.

واژه‌های کلیدی: خودکارآمدی تدریس، باورهای معرفت‌شناسی، مقطع ابتدایی.